

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520200339
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2520200339.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanej: L. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R.. XXX/X, Y. in D., A., zastúpenej Občianskym združením OPOS, A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, o zaplatenie 3.224,28 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 6. mája 2021, č.k. 6Csp/13/2020-263, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a v závislom výroku III. r u š í a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním určil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.295,80 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 26.07.2017 do zaplatenia v mesačných splátkach vo výške 50 eur, splatných vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc mesiacom, v ktorom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť v poradí splátok istina, úroky z omeškania, pričom v prípade omeškania čo len jednej splátky, stáva sa splatným celé dlžné plnenie (výrok I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a rozhodol, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 19,62% (výrok III.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou domáhal na žalovanej zaplatenia sumy 3.224,28 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 26.07.2017 do zaplatenia a trov konania a to z dôvodu, že so žalovanou uzavrel dňa 28.04.2015 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 4.000 eur. Žalovaná porušila povinnosť túto splácať riadne a včas, pôvodný žalobca listom zo dňa 25.05.2017 vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok. Žalovaná ani v dodatočne v poskytnutej lehote tieto neuhradila a pôvodný žalobca dňa 19.07.2017 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 20.07.2017. Celkový dlh žalovanej predstavuje sumu 3.224,28 eur, s tým, že pôvodný žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti. Žalovaná sa vyjadrila k žalobe, uviedla, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti a to termín konečnej splatnosti úveru, úroková sadzba v tejto zmluve prekračuje dvojnásobok priemernej hodnoty úroku na trhu, čo môže byť kvalifikované ako odplata v rozpore s dobrými mravmi. V zmluve je uvedená výška úroku 27,90% a z dostupných tabuliek zo stránky Národnej banky Slovenska je údaj o úroku v danom období 10,00%. Žalobca tiež neskúmal bonitu žalovanej a v zmluve absentuje adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Na úvere zaplatila sumu 2.704,20 eur, takže z poskytnutých 4.000 eur má doplatiť žalobcovi iba sumu nesplatennej istiny 1.298,80 eur, nakoľko zmluva je zo zákona bezúročná a bezpoplatková, nakoľko absentujú v nej zákonné náležitosti. Uviedla, že medzi žalobcom a žalovanou sa vedie na OS ďalšie konanie pod sp.zn. 4Csp/11/2020, v ktorom uplatnila vzájomnú žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.686,51 eur. Navrhla žalobu zamietnuť aj v časti priznania úrokov z omeškania. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovanej, k existencii náležitosti podľa § 9 ods. 1 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch,

poukázal na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60 mesiacov pripadol na dátum 20.04.2020. V prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Poukázal aj na znenie ustanovenia Občianskeho zákonníka § 122 ods. 2. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovanej žalobca poukázal na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovanej nebol žiadnym spôsobom odcudzený, žalovaná spĺňala štandardné rizikové podmienky, podpisom zmluvy prehlásila, že uvádzané údaje v zmluve sú pravdivé. Prehlásila, že ku dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku. Tieto vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy. Zmluvné podmienky boli žalovanou riadne podpísané. Preukázala výšku mesačného príjmu, aj jej mesačné výdavky. Žalobca je názoru, že uplatňované úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná bola riadne oboznámená so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporovala a vykonávala úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Žalobca sa nestotožnil s názorom žalovanej, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Taktiež nesúhlasil so splátkami vo výške 50 eur mesačne, nakoľko nie sú adekvátne výške vymáhanej sumy, požadoval splátky v minimálnej výške 100 eur. Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil, že pôvodný žalobca uzavrel so žalovanou dňa 28.04.2015 zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 6540505405. Jej predmetom bolo poskytnutie pôžičky v sume 4.000 eur. Žalovaná sa zaviazala túto splácať v 60 mesačných splátkach po 117,08 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky 7.024,80 eur. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 4/2020, ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 27,90 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 18,34 %.

Z listu zo dňa 25.05.2017 vyplýva, že pôvodný žalobca vyzval žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 332,80 eur a upozornil ju, že ak do 05.07.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci marec 2017, bude oprávnený úver zosplatiť. Z listu zo dňa 20.07.2017 nazvaným oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru vyplýva, že pôvodný žalobca dlh zo zmluvy zosplatiť v celom rozsahu a dlžná čiastka predstavuje sumu 3.334,71 eur. Z prehľadu splátok a úhrad žalovanej vyplýva, že celkovo uhradila z uvedenej zmluvy sumu vo výške 2.704,20 eur. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 657, § 658 ods. 1, § 52, § 53, § 565 Občianskeho zákonníka, podľa § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. b), c), § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke, podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou bola dňa 28.04.2015 platne uzavretá zmluva o pôžičke, ktorá je zároveň zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z formy obsahu zmluvy je zrejmé, že záväzkový vzťah bol založený formulárovou zmluvou, kde právnym predchodcom žalobcu bolo vopred pripravené tlačivo zmluvy a obchodných podmienok pre širší vopred neurčený okruh účastníkov, na príprave ktorých sa dlžník nepodieľal a nemá ani možnosť zásadným spôsobom meniť jej obsah. Je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje a ide o vzťah spotrebiteľský podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ. Žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne splácať pôžičku a s jej splácaním sa dostala do omeškania. Dlžné splátky v stanovenej lehote na základe výzvy žalobcu neuhradila, preto právny predchodca žalobcu úver ku dňu 19.07.2017 zosplatiť, o čom bola informovaná. Aby však žalobca mohol požadovať za poskytnutie spotrebiteľského úveru úroky z úveru a poplatky, musí zmluva obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pri skúmaní týchto náležitostí dospel súd k záveru, že úver je podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov, lebo v zmluve absentuje náliežnosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve chýba údaj o adrese veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V záhlaví zmluvy je síce uvedená adresa veriteľa, nikde však nie je uvedené, že táto adresa je adresou, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ani v úverových podmienkach nie je nikde uvedené, že adresa veriteľa alebo adresa predajcu je tou, na ktorej má spotrebiteľ právo uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Táto náliežnosť tak v zmluve chýba, v dôsledku čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca tak má právo na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia. Nemá právo žiadať úroky, prípadne iné sankcie. Súd preto považoval žalobu za dôvodnú len v časti zodpovedajúcej rozdielu medzi poskytnutým úverom 4.000 eur a žalovanou splatenou časťou úveru 2.704,20 eur. Preto súd žalobe v časti o zaplatenie 1.295,80 eur vyhovel, vo zvyšnej časti istiny ako i k neprislúchajúcemu úroku z omeškania žalobu ako nedôvodnú zamietol. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením svojho peňažného dlhu, má žalobca nárok aj na úrok z omeškania. Súd tento priznal vo výške 5% ročne zo súdom priznanej sumy od 26.07.2017 tak, ako to požadoval žalobca, keď súd mal preukázané, že žalovaná bola týmto dňom v omeškani s plnením dlhu. Súd dospel k záveru, že vzhľadom na rodinné, majetkové a sociálne pomery žalovanej by nebolo v jej schopnostiach a možnostiach dlžnú sumu uhradiť jednorazovo v kratšej lehote,

preto jej umožnil dlžnú sumu splatiť v mesačných splátkach po 50 eur. Žalobca v konaní nespochybnil rodinnú, sociálnu a majetkovú situáciu žalovanej a preto súd dospel k záveru, že daná výška splátok je primeraná jej schopnostiam a možnostiam. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní čiastočne úspešný, hrubý úspech žalobcu bol 40,19%, hrubý úspech žalovanej 59,81%, teda konečný čistý úspech žalovanej je 19,62%. Žalovaná tak bola v konaní úspešnejšou stranou, preto jej súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 19,62%.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie, jeho výroku II., ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a v súvisiacom výroku III. o trovách konania podal v zákonom určenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil, určil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1.928,48 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 26.07.2017 do zaplataenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal mu náhradu trov konania a právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Dôvodil, že tvrdenie súdu prvej inštancie, že v zmluve absentuje údaj o adrese predávajúceho je nesprávne, v rozpore s obsahom spisu. V záhlaví úverovej zmluvy je uvedená adresa veriteľa Consumer Finance Holding, a.s., Hlavná námestie 12, Kežmarok. Uvedená adresa veriteľa na uplatnenie reklamácie je navyiac uvedená aj v čl. 15 bod 15.7 zmluvy, podľa ktorého je klient oprávnený akékoľvek podnety týkajúce sa kvality a správnosti služieb poskytnutých spoločnosťou uplatniť vo forme reklamácie, ktorú zasiela na adresu Consumer Finance Holding, a.s., Hlavná námestie 12, Kežmarok. Uvedenie adresy veriteľa v záhlaví zmluvy, ako aj v čl. 15 bod 15.7. je splnením zákonnej povinnosti podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z.. Takže ak by bol súd správne právne vec posúdil, bol by žalobe v celom rozsahu vyhovel.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie je podané dôvodne.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 6Csp/13/2020 je určenie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 3.224,28 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 26.07.2017 do zaplataenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku titulom pohľadávky zo Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 6540505405 uzavretej medzi právny predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou dňa 28.04.2015.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý čiastočne žalobu zamietol a to v časti o zaplataenie sumy 1.928,48 eur s 5% úrokom z omeškania od 26.07.2017 do zaplataenia a v závislom výroku o trovách konania. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie dospel k správne právne záveru, keď ustálil, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov pre chýbajúcu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to neuvedený údaj o adrese veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z..

7. V prejednávanej veci si žalobca uplatňuje pohľadávku z úverovej zmluvy uzavretej so žalovanou ako dlžníčkou dňa 28.04.2015. Nebolo sporným, že predmetný záväzkový vzťah medzi stranami bol založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a preto sa spravuje príslušnými normami na ochranu spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu, okrem iného, bolo potrebné ustáliť, či predmetná zmluva spĺňa všetky náležitosti podľa § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, a tiež či bola splnená povinnosť veriteľa v súlade s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

8. Po preskúmaní obsahu napadnutého rozsudku, obsahu podaného odvolania i celého spisového materiálu, odvolací súd vyhodnotil odvoláciu námietku žalobcu ako opodstatnenú. V odôvodnení rozhodnutia sa prvoinštančný súd sčasti nedostatočne a sčasti vôbec nezaoberal skutkovými tvrdeniami žalobcu aj žalovanej, uplatnenými v spore ako prostriedky procesného útoku a procesnej obrany. Vo veci

rozhodol bez toho, aby relevantným spôsobom zodpovedal otázky podstatné pre vyslovenie záveru, či predmetný úver je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, alebo nie.

9. Súd prvej inštancie odôvodnil svoju zamietajúcu časť nasledovne: Aby žalobca mohol požadovať za poskytnutie spotrebiteľského úveru úroky z úveru a poplatky, musí zmluva obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože s absenciou niektorých týchto náležitostí spája § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd pri skúmaní týchto náležitostí dospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov, lebo v zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda chýba v zmluve údaj o adrese veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V záhlaví zmluvy je síce uvedená adresa veriteľa, nikde však nie je uvedené, že táto adresa je adresou, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Nie je to uvedené ani v úverových podmienkach. Táto náležitosť tak v zmluve chýba, a preto z dôvodu absencie tejto zákonnej náležitosti sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

10. Odvolací súd však má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu údaj o adrese veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, obsahuje, a to konkrétne v článku 15. bod 15.7, v ktorom je uvedené, že klient je oprávnený akékoľvek podnety týkajúce sa kvality a správnosti služieb poskytnutých spoločnosťou uplatniť vo forme reklamácie, ktorú zasiela na adresu Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Znenie tohto článku zmluvy jednoznačne možno považovať za splnenie obligatórnej náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, takže z dôvodu uvedeného v odôvodnení rozsudku súdom prvej inštancie nie je možné považovať predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov, takže súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil.

11. Žalovaná v rámci svojej obrany tvrdila, že zmluva neobsahuje aj ďalšie obligatórne náležitosti, a to termín konečnej splatnosti, ďalej tvrdila, že výška úroku 27,9% je v rozpore s dobrými mravmi a veriteľ pred uzavretím zmluvy neposúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, čím porušil § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca sa k týmto tvrdeniam žalovanej vyjadril. Súd prvej inštancie sa však týmito námietkami a tvrdeniami vôbec nezaoberal. Neuviedol, či tieto považuje za dôvodné, alebo nedôvodné a z akých dôvodov.

12. Odôvodnenie rozsudku musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, a tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a prečo aplikoval, a ako ju interpretoval. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

13. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie sa uvedenými kritériami dôsledne neriadil. V odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie absentuje akékoľvek vysporiadanie sa s argumentáciou strán, keď súd si osvojil tvrdenie žalovanej o absencii náležitosti zmluvy a to adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu. Odvolací súd však dospel k opačnému záveru, že zmluva tento údaj obsahuje. Súd prvej inštancie sa však v odôvodnení riadne nevysporiadal s ďalšími namietanými skutočnosťami, teda s otázkou, či veriteľ konal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, či je v zmluve uvedený termín konečnej splatnosti a či výška úroku dohodnutá v zmluve je alebo nie je v rozpore s dobrými mravmi.

14. Súd prvej inštancie podrobil zmluvu uzavretú medzi stranami sporu prieskumu, z namietaných skutočností a náležitostí absentujúcich v zmluve si vybral jednu, na jej základe považoval úver za bezúročný a bez poplatkov, túto náležitosť však zmluva obsahuje, takže záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti pre jej absenciu je nesprávny.

15. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd prvej inštancie vykoná dokazovanie ohľadne ostatných tvrdených skutočností stranami sporu, toto dokazovanie riadne vyhodnotí, opätovne posúdi, či je úver možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, a ak nie, tak

posúdi správnosť a výšku pohľadávky v zamietnutom rozsahu a zároveň rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

16. Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).